

179 . Târcov | Comuna: Pârscov | Județ: Buzău | Punct: Piatra cu lilieci | Anul: 2007

Anul: 2007

Cod RAN: 48646.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie

Epoci: Epoca bronzului, La Tène, La Tène târziu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Neatribuit

Autori: Cătălin-Petre Constantin, Maria-Magdalena Duțescu, Andrei Duțu, Smaranda Fărnoagă, Alexandra Ghenghea, Sebastian Matei, Monica Nicolăescu, Valeriu Sîrbu, Călin Dan Ștefan, George Trohani

Instituții: Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul Județean Buzău, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul Brăilei, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul Național de Istorie a României

Rezumat

Așezarea fortificată de la Târcov se află plasată pe o culme numită de localnici Piatra cu Lilieci, având trei dintre laturi abrupte și o înălțime maximă de aprox. 750 m. În 2007 a fost reluată cercetarea, după o pauză de 19 ani, cu scopul de a identifica și cerceta complexele de locuire de pe terasele I-III, dar și pentru a afla date noi despre structura de fortificare. Datorită unor factori obiectivi, cercetarea din acest an nu a fost de mare amploare, ea concretizându-se prin deschiderea doar a două secțiuni. Ținând seama de aspectul ceramicii și de lipsa unor forme mai vechi, în special a cănilor și fructierelor lucrate cu mâna, depunerea geto-dacică de pe cele două terase se datează în sec. I p.Chr.

Raport

Așezarea fortificată de la Târcov se află plasată pe o culme numită de localnici Piatra cu Lilieci, având trei dintre laturi abrupte și o înălțime maximă de aprox. 750 m.

Această înălțime a fost locuită încă din epoca bronzului, însă cea mai semnificativă depunere de locuire aparține epocii geto-dacice clasice.

Pentru a fi propice locuirii, acest vârf de munte a fost „modelat” de către geto-daci, rezultând astfel un platou-acropolă și 3 terase plate, fortificate cu ziduri de piatră legată cu lut, ce aveau grosimi de până la 1,20 m. Terasa au lățimi cuprinse între 17 și 25 m și lungimi cuprinse între 27 și 50 m, diferența de nivel între ele fiind de 4,50 – 5,00 m.

Anul acesta, 2007, a fost reluată cercetarea, după o pauză de 19 ani, cu scopul de a identifica și cerceta complexele de locuire de pe terasele I-III, dar și pentru a afla date noi despre structura de fortificare. Datorită unor factori obiectivi, cercetarea din acest an nu a fost de mare amploare, ea concretizându-se prin deschiderea doar a două secțiuni.

Prima secțiune S11, cu dimensiunile de 2 x 6 m, a fost trasată pe Terasa 1. Aceasta se afla în imediata apropiere a S1/1988. Scopul plasării în această zonă a S1/2007 este acela de a studia posibila structură de locuire, pusă în evidență în campania din 1988 prin „ziduri” sau șiruri de pietre și lipitură².

În urma cercetării, în jumătatea de NE a secțiunii S1, la adâncimi cuprinse între 0,25 și 0,40 m, au fost dezvelite două șiruri de pietre, unele cu aspect de dală, ce descriau un unghi drept. În colț a fost descoperită și o groapă circulară, cu d. de 0,60 m, umplută cu pietre. Alte două gropi asemănătoare au fost descoperite și spre N respectiv V, la o distanță egală de aprox. 1,20 m. Cele două gropi erau oarecum tangente la cele două

șiruri. Având în vedere această situație, precum și datele obținute în campania din anul 1988, putem afirma că ne aflăm în fața unei structuri de locuire de mari dimensiuni, notată CPL1, cu bază de piatră și cel puțin o compartimentare. Trebuie menționat faptul că anumite porțiuni din această structură au fost serios deranjate de intervenții ulterioare. Datorită suprafeței mici cercetate, nu putem avansa mai multe date privind dimensiunile acestui complex.

Între cele două șiruri de pietre ale CPL1, se afla un pământ brun-castaniu, pigmentat cu bucăți de lipitură arsă, din care au fost recoltate numeroase fragmente ceramice și oase de animale. Dintre aceste remarcăm o ceașcă-opaiț spartă, pe loc, descoperită la ad. de -0,40 m. Întrucât cercetarea secțiunii nu este încheiată, date noi despre acest complex vom putea obține în campania următoare. În partea de SV a secțiunii a fost dezvelită o mare aglomerare de bolovani, care era probabil în legătură cu sistemul de susținere a Terasei 1.

Sterilul arheologic a fost surprins doar în c.1 al S1 (spre NV), astfel că dispunem de câteva date preliminare privind stratigrafia Terasei 1, în această zonă. Succesiunea stratigrafică este următoarea :

0 -0,15 m – pământ vegetal actual, brun măzăros, în care apar foarte rar materiale arheologice de factură geto-dacică;

-0,15 -0,50 m – pământ, castaniu, cu aspect măzăros, în care apar materiale arheologice geto-dacice și foarte rar din epoca bronzului;

-0,50/0,52 - argilă alb-gălbuie cu pietre sfărâmicioase, în anumite porțiuni stâncă nativă;

A doua secțiune S2, cu dimensiunile de 6 x 2 m, a fost trasată aproximativ în centrul Terasei 2, scopul fiind acela de a afla date privind stratigrafia. Această secțiune nu a fost epuizată, adâncimea medie la care s-a ajuns fiind de 0,45/0,50 m. În urma săpăturilor arheologice au fost identificate două complexe respectiv o locuință și o groapă.

Locuința, denumită cpl. nr. 4, a fost surprinsă parțial în capătul de SV al secțiunii, la -0, 35/0,40 m și se prezenta sub forma unei aglomerări compacte de lipitură arsă, sub care au fost găsite cel puțin 2 vase sparte pe loc (un borcan și un pithos). De asemenea remarcăm și descoperirea a doua calapoade întregi, aflate la mică distanță unul de altul. Întrucât acest complex nu a fost cercetat în întregime, nu putem face mai multe precizări.

Cel de-al doilea complex, cpl. nr. 5, a fost surprins la ad. de -0,30/0,40 și se prezenta sub forma unei aglomerări circulare de pietre, ce stăteau într-un complex adâncit, probabil groapă. Un argument în acest sens îl reprezintă pământul din jurul pietrelor, care este mult mai afânat decât cel din jur.

Materialul arheologic descoperit în cursul săpăturilor din cele două secțiuni, atât din complexe cât și din strat, constă din fragmente ceramice, oase de animale și bucăți de pereți arși. În acest sens remarcăm descoperirea unui tub din os decorat cu cercuri și linii, precum și un fragment de catillus din tuf vulcanic. Materialul ceramic, destul de fragmentat, constă din: borcane, cești-opaiț, fructiere și căni lucrate la roată, kantharoi, pithoi ș.a. Ținând seama de aspectul ceramicii și de lipsa unor forme mai vechi, în special a cănilor și fructierelor lucrate cu mâna, depunerea geto-dacică de pe cele două terase se datează în sec. I p.Chr.

Informații suplimentare online

[Raportul 3999 din cronica.cimec.ro](http://raportul3999.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
